

רקע - מגפת הקורונה הציפה אתגרים רבים. אחד מהם הוא תחושת הבדידות של החולים המאושפזים במחלקות הקורונה בבתי החולים. הסיבות לתחושת הבדידות רבות ונובעות מתנאי אשפוז ייחודיים, ציוד המיגון בו משתמש הצוות המטפל, הגישה המוגבלת למבקרים וסיבות נוספות.

המטרה - גיבוש תכנית התערבות להפגת תחושת הבדידות של מאושפזים במחלקות הקורונה והטמעתה בבתי החולים הממשלתיים.

השיטה - הוקמה קבוצת מיקוד בהשתתפות מטופלים שאושפזו במחלקות הקורונה בבתי החולים הממשלתיים. השימוש בכלי של שיתוף הציבור אפשר הבנה מעמיקה יותר לגבי הסיבות ומתן מענים בזמן אמת.

ממצאים - נמצא כי מטופלים חוו חוסר וודאות, פחד מהמחלה, בידוד חברתי וריבוי בשעות פנויות אשר העצימו את תחושת הבדידות.

תוצאות - במהלך המגפה גובשה תכנית רב ממדית שדרשה בעיקר תשומת לב ושינוי בתהליכי עבודה ופחות השקעה במשאבים. התכנית הציעה סל פתרונות ישימים הנותנים מענה במגוון היבטים:

היבטים חברתיים - יצירת קשרים חברתיים בין מטופלים, בין מטופלים למטופלים; שמירה על קשר עם המשפחה באמצעות הקמת מערך המסדר את נושא הביקורים; ארגון אירועים במחלקה - ימי הולדת, קבלת שבת, חגים; זיהוי אנשי צוות על ידי מדבקות, תמונות המודבקות על בגדי המיגון.

היבטים תעסוקתיים - חיבור לטלוויזיה; הפעלת משחקה, שימוש בספריה ופעילות יצירה; הכנת סרטוני הדרכה קצרים בנושאי פיזיותרפיה ותזונה.

היבטים רגשיים - עיבוד של אירועים שנחשפו אליהם במהלך האשפוז (כמו מוות) באמצעות פסיכולוגים/עובדים סוציאליים; מתן מידע מוכוון בקבלה לאשפוז שיסייע לצמצם את אי הודאות שבאשפוז.

מסקנות - שיתוף ציבור ככלי לשיפור שירות, יעיל להבנת סוגיות מורכבות ומתן מענים שיכולים לשמש גם לטווח ארוך כפי שנעשה להפגת תחושת הבדידות של המאושפזים מחלקות הקורונה, ויש להפעילו בתדירות גבוהה יותר.

שיתוף הציבור בבניית תכנית התערבות להפגת תחושת הבדידות של מאושפזים במחלקות הקורונה בבתי החולים הממשלתיים

גב' אלנה סלוצקר RN, MA

ד"ר רם שגיא, MD

גב' עדי בן מרדכי, MA

גב' ליזה אידלמן, MA

טליה בן אבי-שטיינברג, MA